

annos IV. Hujus tempore capta fuit Civitas Austriæ proditoriè per Fridericum de Pinzano Vicarium supradicti Philippi, faventibus sibi omnibus Castellanis, & nonnullis intrinsecis. Expulsi verò fuerunt ferè omnes boni Populares, & alii capti, alii gladio interempti, & omnia bona sua sibi abstulerunt. Eo autem tempore, & anno Rex Bohemiæ Vassallus Ecclesiæ Aquilejensis, habens ab hac Feudum Spirituale, pro redemptione Civitatis Austriæ, misit Vicarium suum cum magno exercitu, qui tandem Civitatem obsedit. Quia Deus superbis resistit, humilibus autem dat gratiam. Intrinseci proditores ad pacta venientes terram, & libertatem propriam, & pristinam restituerunt cum honore.

Raimundus Patriarcha fedit annos XXV., menses II., dies VI. Hic existens Episcopus Cumanus, creatus est Patriarcha per Dominum Gregorium Papam X. anno Domini MCCC-LXXIII. Iste in adventu suo cum Alberto Comite Goriciæ, pacem fecit; sed modicum duravit. Anno verò Domini MCCLXXVII. accessit ad Illustrè Dominum Rodolphum Regem Romanorum, &, habito colloquio cum eodem, ad primum reversus est. Et quia Veneti cepèrunt occupare Terras Histriæ, incepit graves facere guerras cum eisdem. Quæ quidem guerra incepit MCCLXXIII. de mense Martii, & duravit ferè annos XI. Hoc tempore Veneti obsederunt Tergestum, & fecerunt Terram unam juxta Tergestum, quam Romagnam vocaverunt. Ipse autem Patriarcha, cum Exercitu suo valido, & potentissimo Venetos debellavit, spoliæque infinita tulit, & Romagnam prædictam destruxit, & tandem sub annis Domini MCCXCI. Pax inter partes facta fuit, & publicè proclamata. Mortuus autem præfatus Raimundus Patriarcha in Castro Utini, & Aquilejam portatus, ac sepultus in Capella S. Ambrosii, quam ipse construi, ac fabricari fecit anno Domini MCCXCIX. Ejus anima requiescat in pace.

Petrus Patriarcha fedit annum unum, menses VII., dies XXVI. Hic licet Magnanimus fuerit & antiquus dierum, ideo modicum supervixit. Ejus Corpus in Utino jacet in Capella S. Mariæ Castri Utini. Defunctus est anno Domini MCCC. De cuius gestis nulla fit mentio.

Ottobonus Patriarcha fedit annos XIII., menses II. dies XVII., qui dum esset Episcopus Padovanus, creatus est Patriarcha à Sede Apostolica, videlicet per Dominum Bonifacium Octavum, sub annis Domini MCCCII. Hic mirabiliter regere cœpit. Multa solvit debita Romanæ Curie. Salinas Mariani cepit, & fecit, cepitque Castrum Manzani, & pretio, antequam veniret in Sede, emit Salicetum. Hujus tempore sub anno Domini MCCCIV. Ricardus de Camino cum exercitu suo valido expugnavit Spinginbergum, ipsumque habuit sub certis pactis anno Domini MCCCII. Idem Patriarcha cepit Castrum Budii fortissimum, & bene muratum, gentibusque, & victualis munitum; sed juxta Dei judicio mirabiliter captum est, de gentibus ipsius Domini Patriarchæ nemine læso; omnes autem intrinseci captivi facti sunt sub ipsius Domini Patriarchæ misericordia; & relicto Vexillo S. Ecclesiæ Aquilejensis in Castro prædicto, ad propria cum gaudio, & honore est reversus. Eodem autem anno obsedit Castrum de Urimisporch, ipsumque obtinuit. Eodemque anno Sacilum recuperavit, detentum per dictum Dominum Ricardum de Camino. Insuper anno Domini MCCCIX. idem

A Dominus Patriarcha destruxit, & ruinavit muros Terræ Venzoni, nec non eodem anno Ricardus de Camino fuit debellatus in Utino, & unus Nobilis de Spinginbergo fuit interfectus gladio, ac multi alii rebelles præfato Domino Patriarchæ tunc captivati sunt, & multa alia fecit, quæ causâ brevitatatis heic omittuntur. Postremò currentibus annis Domini MCCC-XIV., præfatus Patriarcha, pergens ad Curiam Romanam, quadam oppressus infirmitate in loco, qui dicitur Arqua, comitatus Placentiæ, Domino tradidit spiritum.

B Castonus de la Turre Mediolanensis Diœcesis eidem successit, seditque in Patriarchali sede annum unum, menses VII. dies XX., & non pervenit ad Ecclesiam suam, sed veniendo de Curia migravit ad Christum in Florentia, & ibi requiescit in pace.

Paganus Patriarcha successit eidem, seditque in Patriarchali sede annos XII. menses VIII. diem unum; De cuius gestis non fit mentio in præfenti. Bavarus Dux Baviaræ, & Marchio Bramburgensis à tribus eligentibus ad Imperium laicis, duobus verò Clericis Archiepiscopis non consentientibus, cupiens Imperium usurpare sub anno Domini MCCCXXXI. manu forti, & animo ingenioso, & cauto intravit Italianam, Romæ cupiens coronari, & quorundam sapientum sibi adhærentium consilio tempore Johannis Papæ, Iste Bavarus in Romana Civitate Papam fieri fecit, & Cardinales, & multos Prælatos, contraque Apostolicam Sedem multa gessit, & ab ipsis Coronam accepit Imperii contra Ecclesiæ voluntatem, à quo Papa tunc depositus, & excommunicatus fuit, & similiter à Papa Benedicto & Clemente VI. subsequenter. Tandem ab Ecclesia misericordiam consequutus tempore dicti Clementis, ab excommunicatione solutus, migravit apud Ducatum suum. Cui successit quidam ejus filius, cum quo Carolus Rex Bohemiæ multas habuit guerras propter Comitatum Tirolensem in dotem per præfatum Bavarum, datum cuidam suæ filiz, in matrimonium traditæ cuidam Domino Joanni fratri . . . . .

D in Uxorem postmodum à viro suo separatam, nonnullis legitimis occasionibus. Idem Carolus habuit contra eum bella maxima, & obtinuit. Tandem bonis meritis à Christo exigentibus præfatus Carolus, faventibus sibi Papa Clemente prædicto, & Domino Philippo Rege Francorum, ab eligentibus ad Imperium, communiter est electus Imperator.

E Ito autem tempore electo Carolo, & confirmatione à præfato Clemente Papa, & Romana Ecclesia comprobata, & roborata, in S. Aquilejensis Ecclesiæ Sede residere tunc Bertrandus Patriarcha de S. Ginesio Doctor miri Juris, vir bonus, pius, sanctus, & justus, cuius opera, & probitates multæ fuerunt, quæ alibi in loco suo statum sibi clarè vendicant. Cui Carolo adeo tamquam pater erat unà cum filio intimè dilectus: de quo Patriarcha multa erunt scribenda, quæ in præfenti Capitulo brevitatatis causâ omittentur. Idem autem Patriarcha fedit annos XV., menses XI. dies VI., qui crudeliter ab inimicis Ecclesiæ apud Villam, quæ est in Richiniult juxta Tulmentum ipso à Sacilo cum suis militibus, & gentibus Utinum veniente, gladio penetrante occisus est, & Utinum ductus, apud cuius sepulcrum marmoreum historiarum in S. Maria Majori in Utino per eum à Domino miracula fiunt. Et, ut supra prædici debebat, fabricavit Sacilum ex muris Cavolani acquisiti per eum, & recuperavit Cadubrium armata & po-